

Maar toch, hij had lange nagels en heel veel tanden en dus diende hij wat eerbiedig behandeld te worden.

«Cypersche Poes», begon ze, nog al bedeesd, daar ze niet wist of hij dien naam wel aardig zou vinden. Hij grimlachte echter nog een beetje meer. «Kom, dat schijnt hem niet te mishagen», dacht Alice en ze ging verder. «Zou u me asjebliest willen zeggen, welken kant ik uit moet?»

«Dat hangt nog al af van de plaats, waar je heen wilt», zei de Kat.

«Het kan me niet veel schelen, waar ik heen ga —», zei Alice.

«Dan komt het er niet op aan, welken kant je uitgaat», zei de Kat.

«— Zoolang als ik maar *ergens* terecht kom», voegde Alice er ter nadere opheldering bij.

«O, dat doe je stellig», zei de Kat, «als je maar lang genoeg loopt».

Alice begreep, dat hier niets tegen te zeggen viel en daarom probeerde ze een andere vraag. «Wat voor menschen wonen in deze streek?»

«*Dien* kant uit», zei de Kat, zijn rechterpoot zwaaiend, «woont een Hoedenmaker. En *dien* kant uit» (een zwaai met den anderen poot), «woont

